Laboratorium 3

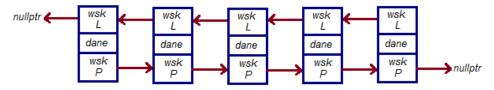
Jan Seredyński

16 kwietnia 2015

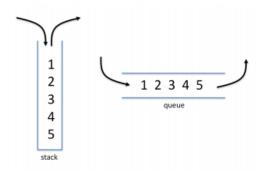
1 Wstęp

Zadaniem laboratorium jest pomiar czasu wykonania operacji wypelnienia stosu. Do wykonania analizy zstosowałem trzy implementacje:dwie tablicowe i jedna oparta na liście.

2 Schematy odpowiednich struktur

Lista dwukierunkowa

Stos, kolejka

3 Wydajność stosu na tablicy - strategia inkrementacyjna

Podczas tej próby stos jest opraty na tablicy dynamicznej, która przy każdym pushowaniu twory nową tablice większą o 1, a następnie kopiuje pozostałe elementy do nowoutworznej tablicy, a na końcu wpisuje nowy element.

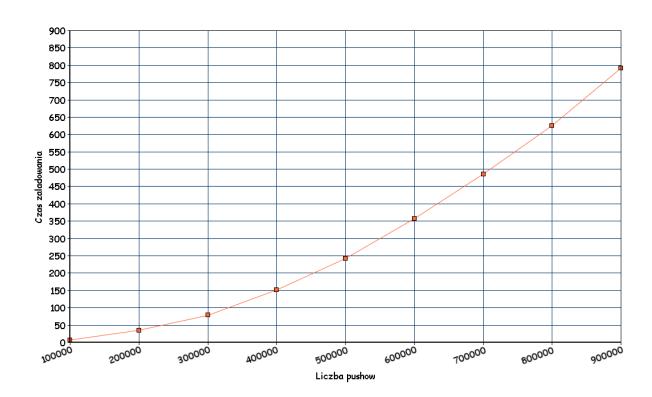
Całkowity czas T(n) wykonania n operacji push jest proporcjonalny do:

$$n + c + 2c + 3c + 4c + \dots + kc = n + c(1 + 2 + 3 + \dots + k) = n + ck(k+1)/2$$

$$T(n)$$
 jest w $O(n+k^2)$, tj. $O(n^2)$

gdzie c jest stałą, k-wielokrotność zastąpień,

Stos alokowany o jeden element

Na podstawie wykresu można stwierdzić, że ta implementacja ma przyrost geometryczny - kwadratowy, czyli złożoność obliczniowa wynosi $O(n^2)$.

4 Wydajność stosu na tablicy - strategia podwajania

Podczas tej próby stos jest opraty na tablicy dynamicznej, która przy każdym pushowaniu sprawdza czy tablica pomieśći nowy element, a gdy jest potrzeba zaalokowania nowej pamięci tworzy nową tablice większą o 100%, a następnie kopiuje pozostałe elementy do nowoutworznej tablicy, a

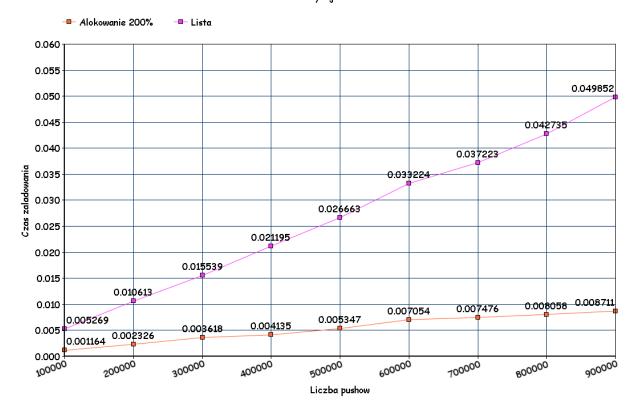
na końcu pushuje nowy element.

Tablica zostanie zastąpiona $k = log_2 n$ razy Całkowity czas T(n) jest proporcjonalny do:

$$n+1+2+4+8+...+2^k = n+2(k+1)-1=2n-1$$

gdzie T(n) jest w O(n)

Na tym samym wykresie została również złożoność obliczeniowa O(n) implementacji listy. Stos alokowany o jeden element

Na

podstawie wykresu można stwierdzić, że obie te implementacje mają przyrost liniowy, co spełdnia założenie, że charakteryzują się złożonością obliczniową O(n).

5 Podsumowanie

Najbardziej wydajnyą implementacją jest zoptymalizowanystos na tablicy(200%). Optymalizacje tutaj otrzymujemy poprzez strategie podwajania, która osiąga złożoność obliczeniową O(n), co jest dużą różnicą w porównaniu do strategi inkrementacyjnej której wyniki złożoności obliczeniowej sięgają aż $O(n^2)$.

Implementacja oprta na liście wydajnym algorytmem, ponieważ jej złożoność obliczeniowa wynosi O(n), którą osiągamy dzięki temu, że nie ma potrzeby kopiowania starych elementów przy tworzeniu nowej większej tablicy, jak w przypadku wcześniejszej implementacji.